

По отношение на третото и четвъртото оплакване жалбоподателят изтъква четири основания за обжалване. Първо, Общият съд е тълкувал погрешно разпоредбите на член 3, параграф 2 и член 3, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност⁽²⁾ („основен регламент“), като е приел, че институциите са длъжни да анализират въздействието на антиконкурентните практики върху положението на промишлеността в Съюза едва след като такива антиконкурентни практики бъдат установени в окончателно решение на компетентен орган по конкуренцията. Второ, след като е отхвърлил искането на жалбоподателя за разкриване на идентичността на включените в извадката производители от Съюза, Общият съд е изопачил наличните доказателства и е допуснал правна грешка, като е заключил, че би могъл да разгледа съблюдаването от институциите с членове 3, параграф 2 и 3, параграф 4 от основния регламент без да знае кои са включените в извадката производители от Съюза. Трето, с възлагането на жалбоподателя на задължение да представи доказателства, в подкрепа на въздействието на антиконкурентните практики върху включените в извадката производители от Съюза в положение, в което идентичността на подобрите производители е запазена в тайна, обжалваното съдебно решение представлява погрешно тълкуване на разпоредбите на членове 3, параграф 2 и 3, параграф 7 от основния регламент и възлага неразумна тежест на доказване върху жалбоподателя. Четвърто, обжалваното съдебно решение също така представлява погрешно тълкуване на разпоредбите на членове 3, параграф 2 и 3, параграф 7 от основния регламент, поради заключението, че съответните задължения могат да бъдат свалени само чрез позоваване на неясни твърдения вместо на извършен действителен анализ.

⁽¹⁾ ОВ L 131, стр. 1

⁽²⁾ ОВ L 343, стр. 51

Жалба, подадена на 28 януари 2015 г. от Electrabel SA, Dunamenti Erőmű Zrt срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 13 ноември 2014 г. по дело T-40/14, Electrabel SA, Dunamenti Erőmű Zrt/Европейска комисия

(Дело C-32/15 P)

(2015/C 089/16)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Electrabel SA, Dunamenti Erőmű Zrt (представител: Philippe, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени определението на Общия съд от 13 ноември 2014 г. по дело T-40/14, доколкото с него искът на жалбоподателите е отхвърлен като недопустим;
- да обяви иска на жалбоподателите за допустим или, алтернативно, че е допустим за периода с начало 10 януари 2009 г.;
- да осъди Комисията да заплати разноските в производството пред Общия съд и Съда.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите посочват четири основания за обжалването си. В обжалваното определение Общият съд е отхвърлил иска на жалбоподателите, с който по същество те искат обезщетяване на претърпените от тях загуби, произтичащи от погрешното прекратяване на Споразумението за закупуване на електроенергия (СЗЕ) в приложение на незаконосъобразното Решение 2009/609/ЕО на Комисията от 4 юни 2008 година относно държавна помощ C 41/05⁽¹⁾. Общият съд е установил, че искът на жалбоподателите е просрочен и го е отхвърлил като недопустим.

С първото си основание жалбоподателите посочват пропуск на Общия съд да изложи мотиви защо член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд (Процедурният правилник), предвиждащ продължаване на срока въз основа на отдалеченост, е неприложим спрямо иска на жалбоподателите, независимо, че прочитът на Договорите, Статута на Съда на Европейския съюз (Статутът) и Процедурния правилник сочи, че член 102, параграф 2 се прилага спрямо срока, установен в член 46, параграф 1 от Статута.

С второто си основание жалбоподателите посочват, че Общият съд е допуснал правна грешка при прилагането на членове 268 и 340, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), като е изисквал от жалбоподателите посочване на повтарящия се характер на вредите им още в първоначалното им искане.

С третото си основание жалбоподателите посочват пропуск на Общия съд да изложи мотивите относно цитираната от тях съдебна практика в подкрепа на повтарящия се характер на техните вреди, не е сходна с тяхното положение, въпреки, че жалбоподателите са провели подробно доказване.

С четвъртото си основание жалбоподателите отбелязват, че Общият съд е допуснал правна грешка, като е отхвърлил доводите на жалбоподателите относно продължаването на увреждането им, доколкото производството по обжалване на решението на Комисията все още не е приключило.

⁽¹⁾ ОВ L 225, стр. 53